

DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 12
DECEMBER 1962
111. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

DECEMBER 1962

111. ÅRG.

INDHOLD

Forsidebillede

Kirken på Priorvej i København
i vinterdragt
(Foto: Levi B. Thorup)

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og $ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen - Holte

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

Vi nærmer os julen, en glædens og forventningens tid, en tid, hvor familierne samles og udveksler kærlighedsgaver, en tid, hvor alles tanker synes at glemme problemer og fjendskab, og vi tænker på, hvordan vi skal gøre andre glade. Det er en vidunderlig tid på året, en travl tid. Butikkerne har længe åbent, mødrene bager kager og laver julegaver, stuerne og butikkerne bliver pyntet, og julenissen er dagens mand!

Alt dette er godt, og jeg er vis på, at det også er til vor Fader i himlens behag.

Desværre er der imidlertid to ting, som ofte hænder under denne højtid, og som ikke kan være til Guds behag.

Den første er det tankeløse drikkeri, som fratager folk værdigheden, fornuften og tankens og handlingens frihed. Den fare, der ligger heri, kan f. eks. hvis folk kører bil i beruset tilstand, skabe sorg og ulykke over mange familier, den sorg at se menneskelige væsener lemlæstede og døde. Jeg takker Gud for Visdomsordet og beder, at hver eneste sidste dages hellig vil skønne på det og efterleve det, så vi kan vinde yndest i Guds øjne.

Den anden og måske den største tragedie er, at folk tilsyneladende helt glemmer den virkelige hensigt med julen, Jesu Kristi, Guds Søns, Verdens Frelsers fødsel. Folk synes at have altfor travlt med deres egne planer til at tage sig tid til at tænke på denne store begivenhed, som skulle betyde mere for os end nogen som helst anden begivenhed i verdenshistorien.

I Danmark er der en skik, som jeg har lært at elske — den danske julekalender, hvor børnene, begyndende med den 1. december og endende med den 24. december, finder glæde ved at åbne en lille gavepakke hver dag, medens lykkelige forældre og interesserede brødre og søstre ser til.

Må jeg give hver eneste sidste dages hellig familie en ny slags julekalender i år og bede hver familie samles hver aften fra 1. til 24. december og bruge blot nogle få korte minutter til at glæde sig sammen som en familie over denne nye julekalender, så de ved at gøre det, bedre kan skønne på den virkelige hensigt med julen. Den julekalender, jeg giver Dem, er trykt her i STJERNEN og indeholder et skriftsted til hver aften.

Må denne slags kalender blive brugt i denne juletid og hver jul herefter er mit ydmyge ønske.

Deres hengivne

Levi B. Thorup, missionspræsident.

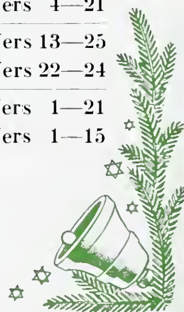

S. D. H.

Julekalender

1.	Lukas-Evangeliet	—	1. Kap. Vers 5—20
2.	Lukas-Evangeliet	—	1. Kap. Vers 26—44
3.	Lukas-Evangeliet	—	1. Kap. Vers 57—77
4.	Mattæus-Evangeliet	—	1. Kap. Vers 18—25
5.	Lukas-Evangeliet	—	2. Kap. Vers 22—35
6.	Lukas-Evangeliet	—	2. Kap. Vers 39—52
7.	Johannes-Evangeliet	—	1. Kap. Vers 1—17
8.	Mattæus-Evangeliet	—	3. Kap. Vers 1—17
9.	Mattæus-Evangeliet	—	4. Kap. Vers 1—11
10.	Mattæus-Evangeliet	—	5. Kap. Vers 1—18
11.	Mattæus-Evangeliet	—	25. Kap. Vers 1—32
12.	Mattæus-Evangeliet	—	25. Kap. Vers 33—46
13.	Markus-Evangeliet	—	10. Kap. Vers 13—27
14.	Lukas-Evangeliet	—	10. Kap. Vers 25—37
15.	Johannes-Evangeliet	—	3. Kap. Vers 1—21
16.	Johannes-Evangeliet	—	4. Kap. Vers 1—37
17.	Johannes-Evangeliet	—	6. Kap. Vers 26—51
18.	Johannes-Evangeliet	—	21. Kap. Vers 1—17
19.	3 Nephi	—	11. Kap. Vers 1—17
20.	3 Nephi	—	13. Kap. Vers 1—34
21.	Helaman	—	14. Kap. Vers 1—13
22.	3 Nephi	—	1. Kap. Vers 4—21
23.	Joseph Smiths Skrivelser Lære og Pagter	— —	2. Kap. Vers 13—25 76. Kap. Vers 22—24
24.	Lukas-Evangeliet Mattæus-Evangeliet	— —	2. Kap. Vers 1—21 2. Kap. Vers 1—15

I denne juletid

af *Præsident David O. McKay*

Hvor vidunderligt er det at have en dag, hvor vi kan mindes Guds Søns fødsel, Han, som kom til Bethlehem, blot ved et dekret fra den romerske kejser, fordi Josef og Maria måtte rejse derhen for at skrives i mandtal. Da de ankom dertil efter at have rejst fra Nazaret, var der ikke plads til dem i herberget, og de måtte gå til en stald — ikke en stald, som vi forestiller os den, men en hule i klippen, hvor dyrene blev anbragt, og der, i de ringeste omgivelser, blev menneskehedens Frelser, Guds Søn, født.

Jesus, født i krybben, arvede alle sin Faders, Gud, vor Skabers, fyrstelige kræfter. Han levede blandt menneskene i omkring treogtredive år og tjente i sin gerning blandt menneskeheden i omkring tre år, og dog er der intet levende menneske, som kan sige, at Han ikke er det største menneske, der nogensinde har vandret på jorden — det eneste fuldendte menneske, der nogensinde har levet blandt menneskene. Han gjorde ikke noget af det, som folk i verden anser for stort. Han var ikke opdager. Han var ikke opfinder. Han var ikke sagfører, og dog kunne han stå mål med sagførere. Han var ikke digter, Han skrev ikke en linie, undtagen med fingeren i sandet, og ingen ved, hvad Han skrev for at hjælpe en stakkels kvinde, der blev kastet ned for hans fødder af de stolte og hovmodige farisæere.

På ingen af de områder, hvor mænd og kvinder vinder deres laurbær, kan man sige, at Jesus var stor — kun på ét område, karakterens, var Han overlegen.

Gennem hele Hans liv var ordet fred på Hans læber og i Hans hjerte, og da Han kom frem af graven og viste sig for sine disciple, var Hans første hilsen: »Fred være med eder.«

Fred, således som Frelseren lærte os det, er forskånelse for personlige besværligheder, for familieklammerier, for nationale vanskeligheder. En sådan fred henviser til den enkelte lige så vel som til samfund og lande. Det menneske, som er usand mod Kristi hvisken og sin egen samvittigheds bud, har ikke fred. Han kan ikke have fred, hvis han er usand mod sit bedre jeg, hvis han overtræder retfærdighedens love, enten ved at han giver efter for

lidenskaber eller lyster, ved at hengive sig til kødets fristelser, eller han ikke er til at stole på, fordi han overtræder loven.

Fred kommer ikke til den, der overtræder loven. Fred kommer ved at adlyde loven, og det er det budskab, som Jesus vil have os til at oprette blandt menneskene — fred for den enkelte, så han kan have fred med sin Gud, fuldkommen harmoni mellem Skaberen og ham selv, fuldkommen harmoni mellem ham selv og loven, de retfærdige love, som han er undergivet, og som han ikke kan undslippe fra, fred i hjemmet — familier, som lever i fred med hinanden og med deres næste.

Julen er en tid, hvor vi skal mindes Kristus. Det er en dag, hvor vi skulle styrke vor tro og drage nær til Ham, som var Fader til Barnet i Bethlehem.

Han levede for os, for at vi kunne leve; Han døde for os, for at vi engang kan undslippe syndens og dødens lænker. Han viste os den vej, der leder til selve Hans nærhed, til hvem Kristus bad på korset: »Fader! tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør.« *(Luk. 23:34)*.

Ja, Jesus er Fredens Fyrste, men Han vil ikke bringe fred til verden på nogen magisk måde. Som Han altid har gjort, vil Han kun tilstå den i henhold til den lov, ifølge hvilken den er forjættet. Had skaber had; kærlighed avler kærlighed; venlighed indbyder til mere venlighed, og venlighed og kærlighed avler fred.

Hvis menneskeheden lærer denne enkle lektie, vil freden komme til dem som et naturligt resultat. Roveriske interesser vil svinde bort. Menneskene vil se på hinanden som brødre, hver enkelt skabt i Guds billede.

De vil forstå, at for at elske Gud, må de først elske deres næste som sig selv.

Vi, Hans brødre og søstre, medlemmer af Kristi Kirke, anerkender Ham som det største menneske, der nogensinde har levet, men også og mere som menneskehedens forløser. Dødeligheden kom til os gennem Adam, som selv valgte, at han ville bringe denne dødelighed over sig. Det var ikke et fald — det var et skridt på fremskridtets vej. Han udøvede sin handlefrihed, som er en gudgiven gave, og påtog sig dødeligheden, men han vidste, at Jesus Kristus ville komme og oprette en plan, hvorved han og alle hans efterkommere kunne vende tilbage til Guds nærhed. Denne plan er Jesu Kristi evangelium.

Jeg bærer vidnesbyrd for Dem om, at Han lever, at Peter, da han sagde, at han kunne få del i den guddommelige natur, talte sandt, og at mænd og kvinder i dag også kan opnå at få del i den guddommelige natur. Det er en realitet.

Gud hjælpe os i disse kommende helligdage, at vi kan bidrage på en sådan måde med vor indflydelse, at verden i stort tal vil anerkende Jesus Kristus som vor Frelser.

Jeg ønsker hver og en en glædelig jul og et godt og velsignet nytår.

David O. McKay

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Vor pligt til at advare verden

Spørgsmål:

Der opstod en diskussion i vor søndagsskoleklasse i går: *Hvad* er Kirkens pligt med hensyn til »at advare verden«?

Svar:

Kort for vor Frelser blev forrådt, gik Han ud til Oliebjerget, og Hans disciple kom i enrum til Ham og spurgte Ham angående ødelæggelsen af templet, jødernes skæbne, Hans andet komme og verdens ende eller tilintetgørelsen af de onde. Som svar på deres spørgsmål åbenbarede Herren dem alle disse ting ved profeti. Han sagde til dem, at de skulle gå ud i verden og ville blive plaget og hadet af alle nationer for Hans navns skyld. Han fortalte dem, hvorledes mange af dem, der havde bekendt sig til Hans navn, ville blive kolde og ville forråde hinanden, men at den, der blev ved at være trofast og ikke lod sig overvinde, ville blive frelst. Medens Han belærte dem, gav Han dem nogle instruktioner angående sit andet komme og sagde til dem:

»Da skal ødelæggelsens vederstyggelighed, som er omtalt af Profeten Daniel, opfyldes.

Og kort efter disse dages trængsler skal solen formørkes, og månen ikke give sit lys, og stjernerne skal falde fra himmelen, og himmelens kræfter skal røres.

Sandelig siger jeg eder, den slægt, i hvilken dette skal ske, skal ikke forgå, førend alt det, jeg har talt, er blevet opfyldt.«

Jeg har ikke taget dette citat fra Bibelen, men fra den åbenbaring, der blev givet Profeten Joseph Smith, og som er berettet i Den Kostelige Perle. *(Joseph Smiths skrivelser 1:32—34).* I den beretning, der gives i Mattæus og Lukas, lyder instruktionerne som følger:

»Sandelig siger jeg eder: denne slægt skal ikke forgå, før alt dette er sket.« *(Matt. 24:34; Luk. 21:32).*

Dette fik en præst i Chicago til at skrive til andre præster i den store by, at han ikke havde nogen fortolkning at give til dette skriftsted, for den generation, hvori vor Herre levede, var gået bort for århundreder siden, og dog var Hans forjættelse ikke gået i opfyldelse, og han sagde: »Hvis vi ikke træffer nogen afgørelse eller giver et tilstrækkeligt svar på denne udtalelse, kan vi lige så godt trække os tilbage, for Kristendommen har svigtet.« Et af disse breve faldt i mine hænder. Hvilken vidunderlig forskel en korrekt over-

sættelse af Frelserens ord kan gøre, og hvor burde Kirkens medlemmer glæde sig over og værdsætte de åbenbaringer, der er kommet gennem Profeten Joseph Smith.

De sidste dages hellige bør være taknemmelige for den åbenbaring, der blev givet til Profeten, men ikke desto mindre bør vi give agt, for vi lever nu i den generation, hvor disse tegn og advarsler bliver kendt. I henhold til ordene i Frelserens profeti er derfor tiden for Hans komme ved at nærme sig. Denne sandhed bør alle sidste dages hellige være klar over, og vi bør gøre os enhver anstrengelse for at fremme Herrens hensigter, hvoraf en af de største er vor pligt til at forkynde evangeliet for verden. Ved udforelsen af denne pligt bør hvert medlem af Kirken være en missionær; ikke nodvendigvis at gå ud i verden, men at prædike evangeliet til vore naboer og venner, som ikke er i Kirken. Desuden ved vort eksempel og vor trofasthed overfor enhver af de befalinger, Herren har givet os, at vise vore venner og de fremmede, der kommer indenfor vore dore, vejen til evigt liv gennem vore handlinger så vel som gennem vore ord, det vil sige, at være ydmyge missionærer og forkyndere af sandheden i vor daglige gerning og tale.

I dag opfylder Kirkens missionærer denne befaling ved at drage ud i alle lande, hvor dorene er åbne, forkynde evangeliet og råbe omvendelse til folket, og bære vidnesbyrd om evangeliets gengivelse. Når de gor dette, er der visse befalinger, som missionærer bør erindre. For det første, at de ikke blot er udsendt for at forkynde og bære vidnesbyrd og bringe folket til omvendelse før Herrens andet komme og oprettelsen af Hans rige, hvor Han skal herske og regere på jorden, men at advare alle mennesker ved hjælp af den guddommelige myndighed, som de har. De, som giver agt på deres lærdomme og omvender sig, vil komme ind i Kirken og blive talt blandt dem, som har modtaget evangeliets pagter. De, som afslår at hore, har ingen undskyldning, for Herren har forkyndt dette med følgende ord:

»Se, jeg sendte jer ud for at vidne og advare folket, og det tilkommer enhver, der er blevet advaret, at advare sin næste.

Derfor har de ingen undskyldning, og deres synder hviler på deres eget hoved.« *(L. & P. 88:81—82).*

»Og atter, som befaling til Kirken angående dåbsmåden: Alle, der ydmyger sig for Gud og onsker at blive dobt, som kommer med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, og som vidner for menigheden, at de virkelig har omvendt sig fra alle deres synder og er villige til at påtage sig Jesu Kristi navn, fast besluttet på at tjene ham indtil enden og virkelig viser gennem deres gerninger, at de har modtaget Kristi Ånd til deres synders forladelse, skal optages i Kirken ved dåb.« *(L. & P. 20:37).*

Missionærer bør også erindre, at før en person bliver dobt, skal han tiltræde dåbspagten, således som Herren har givet den ved åbenbaring.

Joseph Fielding Smith.

Det stod i „STJERNEN" for 100 aar siden

1. December 1862

Tale af Ældste George A. Smith, afholdt i Tabernaklet i Store Saltsøstad den 11te Mai 1862.

I den himmelske Huusholdning er der en Mængde Gaver. Disse Gaver Ere forskjellige, efter hvad Apostelen Paulus siger i sit første Brev til Corinthierne 12te Capitel: »Thi En gives Viisdomstale formedelst Aanden, en Anden Kundskabstale ved den samme Aand, en Anden Tro ved den samme Aand, en Anden Gaver til at helbrede ved den samme Aand, en Anden Kraft til Undergjerninger, en Anden prophetisk Gave, en Anden at bedømme Aander, en Anden adskillige Tungemaal, en Anden at udlægge Tungemål; men alt dette virker krafteligen den ene og samme Aand, som uddeler til Enhver i Besynderlighed, eftersom han vil.«

Disse Gaver er uomtvistelig tilstede blandt dette Folk Vi besjæles i det Hele taget af en stor Iver, men undertiden staaer den ikke i Samklang med vor Kundskab. T. Ex. i det tredie Nr. af »Evening and Morning Star«, som blev udgivet i Independence, Jackson County, Missouri, af W. W. Phelps, fremsattes den temmelig dristige lære, at ni, ti Aar vilde i det høiste behøves til at fuldende Advarselsværket blandt alle ugudelige Nationer og de Helliges Indsamling før Messiæ Komme. Saa ivrige vare nogle af de Ældste dengang, og saa visse paa, at Herren vilde forkorte sin Gjerning paa Jorden, at vi ventede længe før denne Dag at see Millenniet i al dets Herlighed; men endskjøndt disse overspændte Forventninger ikke ere blevne til Virkelighed i deres Heelhed, har Værket dog gjort saa store Fremskridt, som det muligvis kunde gjore uden at skade sig selv. For at dette kan rettelig fattes, maa man erindre af hvilke Elementer denne Kirke er opbygget.

Dens Principer ere blevne forkyndte blandt alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk, hvor de Ældste have havt Leilighed til at optræde, og de, som Tid efter anden have annammet vor Lære, have samlet sig sammen paa eet Sted og bragt med

sig allehaande Fordomme, Meninger og Forestillinger; men dersom en altfor stor Masse af saadanne Elementer var kommen sammen i en Fart, vilde det have været umuligt — endskjøndt nogle Mennesker mene, at Intet er umuligt for den Almægtige — at holde en saadan Mængde ueensartede Elementer sammen.

Medens de Ældste færdedes om blandt Nationerne og prædikede Omvendelsens Daab til Syndernes Forladelse, vilde Mange t. Ex. sige: Hvor fortrinlig disse Mænd prædike! Hvilke dygtige Folk! Disse Mænd bleve beundrede saaledes paa Grund af det Kjendskab de havde erhvervet sig i Skriften, og Verden ansaa derfor mange af dem som særdeles talentfulde og lærde, og enkelte Ældster kjendes endnu under Tilnavnet »den vandrende Bibel!« Alle disse Mænd ere hver paa sin Maade virkelig begavede med en vis Grad af Talent og Viisdom; men en forholdsvis uvidende Mand kan, hvis han er ydmyg, gaae frem og prædike Evangeliet og med den Hellig-Aands Kraft lære Menneskene Livets og Saliggjørelsens Principer. En ulærd Mand, som er kaldet til at reise fra Nation til Nation og forkynde den Sandhed, Gud i sin Naade har aabenbaret, gaaer i Almindelighed frem i Ydmyghed og Tro, og ved sin Udholdenhed og Flid samler han til Kirken Individer med alle Slags Traditioner, Vaner, Vedtægter og Begreber. Dernæst bestræber han sig for at lære dem at aflægge alle deres Ufuldkommenheder saa hurtig som mulig og bibringer dem sande Principer istedet; han maa lære dem at boe tilsammen i een By, een Provinds, een Stat, og Alle virke i Fællesskab som i en vel organiseret Commune.

Jeg maa sige, vi burde skamme os over vor Uvidenhed; og dog fortæller Br. Musser, at vi staae langt over de vestlige Stater. Ja, i Sandhed, hvis vi ikke skamme os, burde vi idetmindste gjøre det, thi vi have havt visere Lærere, og ikke det alene, men også en fortrinligere Erfaringsskole end de.

Mr. Trumbull, Medlem af Congressen for Staten Illinois, gjorde en Bemærkning engang under »Utah-Expeditionen«, der lød omtrent saaledes: »Jeg har været i Nauvoo; jeg var der, medens Mormonerne vare der, og hvis Indbyggerne i de Forenede Stater vare saa driftige og flittige og besjælede af en saadan Foretagelsesaand som Mormonernes dengang, ville de staae paa et langt høiere Standpunkt end nu.« Lyman Trumbull kan ansees som en god Authoritet i dette Punkt, thi han var Statssecretair i Illinois, da vi vare bosiddende i Nauvoo, og var just ingen god Ven af os.

Men om vi end ikke have gjort saa store Fremskridt, som vi kunde, have vi dog forkyndt Evangeliet i en stor Kreds blandt Nationerne. Formedelst vor Præsidents Viisdom ere de Fattige blevne udsamlede fra fjerne Lande og bragte hertil, hvor de kunne blive rige. Gjennemreis hele dette Territorium idag og see om Du kan finde en Mand eller Qvinde, der ikke har Brød til Aften. Du kan ei finde en saadan, ligesaa lidt En, der er blottet for de nødvendige Klæder. Saadan Mangel findes ikke her. Man kan søge Verden rundt efter et Folk, der er liig dette, og Resultatet vil vise, at et saa velstaaende og sorgløs Folk findes ikke, og dog er dette Folk dem, som vare saa fattige, dem, som Gang efter Gang ere blevne røvede og plyndrede, og som i en saadan forarmet Tilstand dreves ud i det

ødeste Land i Verden, og her have de erhvervet sig den Overflod, de nu nyde.

En plan er lagt, som kan komme Alle til langt større Nytte, end naar det overlodes til Enhver at gaae efter sit eget Hoved. Om en fattig Mand kommer til en af vore Biskopper og siger: »Jeg er hungrig, jeg trænger til lidt Brød«, vil Biskoppen liig en Fader svare ham: »Godt, hvad kan Du bestille? Vi maae se at skaffe Dig noget Arbejde, vi maae vise Dig, hvordan Du skal forholde Dig i Din Modgang, saa Du kan forhverve Dig dit Ophold.« Dersom Biskoppen skulde gjøre som man i Almindelighed gjør i Verden og give ham en Dollar, vilde han fortære den i kort Tid, og derefter være lige nær. Paa denne Maade ville han vedblive at være fattig hele sit Liv. Skaffer han ham derimod Arbeide, har han aabnet ham Veien til fremtidig Lykke; den Fattige kan blive velstaaende ved sine egne Bestræbelser. Heri aabenbares den himmelske Viisdom, som burde boe i hver Mands Bryst i Zion, og det vidner ligeledes om den Mands Viisdom, hvem Herren har sat til vor Veiledning, for at vi kunne blive et uafhængigt Folk.

Dersom vi reiste ned til Staterne, ville vi finde Krigen i fuld Gang, og jeg antager, at det engelske Sprog mangler Ord til at beskrive al den Daarskab, Ondskab og Fordærvelse, som har frembragt den. Tungen formaaer ikke at tolke det, Sproget er for fattigt. Venner og Brødre slagte hverandre! Det synes i Sandhed som om Himmelens Hevn er udøst over dem, og hver Gang en af Parterne bliver slagen, ophidses den til forøget Raseri og Hevntørst — Tørsten efter Blod er i stadig Stigen.

Propheten sagde, at Herren stod i Begreb med at rense Jorden med Ødelæggelsens Svøbe, og paa den Dag skulde de Ugudelige ihjelslaa de Ugudelige. Jeg kan ikke sige, hvor hurtig Begivenhederne ville udvikle sig, men det er forbausende at see, hvormeget dette Værk har udviklet sig siden dets Begyndelse i 1830. Naar I ser Kornet voxe for hurtigt, vil man finde, at Straaet er svagt, og det knækkes af den mindste Vind. Det samme Særsyn viser sig blandt Nationer, der voxe for hurtig op — de ville snart falde sammen. Det var saa med det Muhammedanske Rige; det hævede sig i Løbet af en fiirsindstyve Aar fra en enkelt Mand til et mægtigt Rige, som omfattede omtrent Tredieparten af den dengang bekjendte Verden. Men saaledes er det ikke med os. Dette Folk voxer gradviis. Vi kunde finde Mænd, som have døbt sine Hundreder, men meget Faa have døbt sine Tusinder, og jeg antager, at Tallet paa alle dem, som ere døbte i denne Kirke siden dens Oprettelse, vil være omtrent een Million, men kun faa af disse have været standhaftige indtil denne Dag; de Øvrige have opbygget Stæder for Hedningerne og befolket Byer som St. Louis, San Francisco og kort sagt næsten alle Byerne i Californien og de vestlige Stater. Minoriteten arbeider fremdeles for Zions Opbyggelse, for Evangeliets Udspredelse og for at frelse Enhver, der vil give agt paa Christi Lærdom og den Hellig-Aands Vidnesbyrd, medens de, der ikke kunne taale »Skjebnens Omskiftelser«, forlade Kirken efterhaanden for atter at styrte sig i Verdens Tummel og Daarlighed.

Andre falde fra og komme atter til Kirken og gaae under Navn af gode Brødre. Dette minder mig om en Anecdot. En velhavende Bonde sendte

sin Tjener, Negeren Jack, med en Pattegriis til Sognepræsten som Julegave. Medens Jack var paa Veien, blev han trukken ind i et Værtshuus af en af sine Kammerater for at drikke et Kruus Øl med ham; men medens de drak deres Øl, toge nogle Kammerater i deres Overgivenhed Grisen ud af Kurven og lagde en Hundehvalp istedet. Jack fortsatte derpaa sin Vandring og overrakte Kurven til Hs. Høiærværdighed med de ord: »Massa har sendt mig til Dem med en prægtig Griis som Julegave.« Præsten, der var særdeles tilfreds med Udsigten til et godt Middagsmaaltid, saae ned i Kurven og udbrød: »Griis, din sorte Slyngel! Det er jo en Hvalp! Siig din Herre, at han ikke oftere fornærmer mig med at sende mig Hvalpe.« Paa Hjemveien besøgte Jask det samme Værtshuus for at faae sig nok et glas Øl, hvor hans Kammerater forsigtig atter byttede Hvalpen og Grisen. Da Negeren kom hjem, sagde hans Herre: »Naa, hvad syntes Pastoren om Presenten, jeg sendte ham?« »Han sagde, at Grisen var en Hvalp, og at De fornærmede ham med en slig Present.« »Bring mig Kurven.« Han aabnede den og raabte: »Det er jo en Griis, din sorte Hund!« Jack, som blev yderst forbauset over denne sælsomme Opdagelse og var ude af Stand til at løse Gaaden, udbrød: »Massa, jeg troer den kan være baade Griis og Hvalp efter Behag.« Dette Svar passer fortræffelig paa saadanne Mænds Charakteer, der handle paa førnævnte Maade: De kunne være baade Grise og Hvalpe, Hellige og Apostater efter Behag, og jeg tør sige, at naar deslige Individer ville forlade os og blive borte herfra, have vi al Grund til at være tilfredse med hvad vi selv kunde udrette, uden deres Hjælp, som ønske at række Djævelen Haanden. De, som blive her og gjøre sin Pligt og stræbe efter at handle efter de givne Raad, vilde voxe i alt Godt, medens de Andre — Grisene og Hvalpene — ville gaae til Helvede.

Vi forstaae ikke altid at skattere vore Velsignelser af Mangel paa Kundskab. Joseph pleiede ofte at staae op og velsigne Forsamlingen i Herrens Navn; Præsident Young gjør undertiden det samme i begeistrede Udtryk, men forstaae Alle disse Velsignelser? Det hjælper ikke, hvormeget Rigdom man vil øse i en Mands Lommer, naar han ikke er i Besiddelse af Guds Aand, er han alligevel ulykkelig. Det samme er Tilfælde med Qvinden, om hun end har Skjødet fuldt af jordisk Formue, og saaledes er det med os Alle. Dersom vi ikke have den Hellig-Aand i vort Hjerte, ere vi ulykkelige, og hvis vi ikke besjæles af den Aand, der bringer Fred og Lyksalighed, og gjør vort Hjem til en Himmel, vilde vi altid være utilfredse. Betragt de Mænd, som ere paa Mission blandt Nationerne; hvis de blive utilfredse, vil Guds Aand forlade dem; men hvis de bevare deres Tilfredshed, have de ingen Frygt for Døden, men glæde sig i Herren; da vil Aabenbaringens Lys og Himmelens Fred og Salighed boe hos dem bestandig. Dette gjelder os Alle; dette er Herrens Velsignelser til hans trofaste Folk. Om en Mand eier al Jordens Rigdom og al den Ære og Magt, Verden kan give, vil hans Sjæl dog være utilfreds og ulykkelig, medmindre han er i besiddelse af Christi Naade.

Jeg erindrer at have læst i Sears Historie om Indien, at en engelsk Gesandt blev sendt paa Mission til Delhi omtrent ti Aar før Keiserens

Død, og da han blev fremført for Hs. Majestæt, overraskedes han ved at se en lille gammel Mand med langt Sølverhaar, klædt i simpel hvid Musselin, staae i Midten af en Gruppe indiske Adelsmænd, hvor rige Dragter, der glimrede af straalende Juveler, dannede en slaaende Contrast til deres Herskers fordringsløse Ydre. Aureng-Jeb udmærkede sig ved Simpelhed i hele sin Optræden, hvilket han altid strengt overholdt, uagtet han var omringet af det pragtfuldeste Hof i Verden. Han døde i den høie Alder af 89 Aar, efter at have regjeret i et Tidsrum af 50 Aar. Al den Luxus og Rigdøm, som omgav ham. voldte ham kun Sorg, og de Forbrydelser, hvormed han lagde de øvrige Prætendenter til hans Throne i Graven, gjorde ham til den Ulykkeligste af alle.

Brødre, stræb efter at være tilfredse med hvad I have, og naar I ønske at reise til Californien før at hente Luxussager, som ikke kunne erholdes her, husk da hvad Br. Musser sagde: »Adstaa fra alt Saadant.« Jeg vilde paa ingen Maade gjøre det, thi jeg elsker Zion over Alting.

Tingen er den, at Livets Hygge og Lykke bestaaer i Maaden, hvorpaa de jordiske Goder benyttes. Man kan skaffe sig de kosteligste Ting i Verden og de lækreste Retter, og dog vil man inden ret længe væmmes derved. De, som leve paa denne Maade, svækkes Dag for Dag og blive tilsidst aldeles ubrugelige. For min Deel siger jeg: Giv mig simpel, men god, nærende Kost, og jeg vil da have den bedste Udsigt til god Helbred og et langt Liv.

Der var en Dommer fra de Forenede Stater, som døde her, og kort før han udaandede, sagde han: »Jeg har misbrugt Alt, hvad der er Godt, og veed ikke noget, som er Godt.« Saadan er Verdens Tilstand; men med passende Motion og Fogsigtighed, samt med almindelig sund Føde, som vi selv kunde avle, kunde vi udvikle baade vor Aand og vort Legeme og lægge Grundvolden til et Folk, som engang skal beherske Verden. Dette er ikke noget Hjernespind, thi vi lægge virkelig Grundvolden til Menneskeslægtens Forløsning; vi stræbe at tilveiebringe Broderskab mellem Alle og at fremme Enhvers Fred og Lykke. Herren selv er *den*, som har lagt Grundstenen; men om Nogen ønsker at reise herfra, lad ham det; men Et vil jeg minde ham om: han vil være ulykkelig allesteds.

Maa Herren velsigne os og hjælpe os til at være tilfredse bestandig, saa vi kunde arve celestial Herlighed. Amen.

Stjernen ønsker sine læsere en Glædelig Jul

Den sande julens ånd

»Derefter lod Herodes hemmeligt vismændene kalde og fik af dem nøje besked om tiden, da stjernen havde vist sig.

Så sendte han dem til Bethlehem med de ord: »Gå hen og forhør jer nøje om barnet; og når I har fundet det, så lad mig det vide, for at også jeg kan komme og tilbede det.«

Da de havde hørt kongens ord, gav de sig på vej; og se, stjernen, som de havde set i østen, gik foran dem, indtil den kom og stod over det sted, hvor barnet var.

Og da de så stjernen, fyldtes de af en meget stor glæde.

Og de gik ind i huset og så barnet med dets moder Maria; da faldt de ned og tilbad det, og de lukkede op for deres skatte og bragte det gaver: guld, røgelse og myrra.

Siden blev de i en drøm advaret af Gud mod at vende tilbage til Herodes; og ad en anden vej drog de tilbage til deres land.

Men da de var draget bort, se, da viser en Herrens engel sig i en drøm for Josef og siger: »Stå op, tag barnet og dets moder med dig og flygt til Ægypten og bliv der, indtil jeg siger dig til; thi Herodes vil søge efter barnet for at dræbe det.«

Da stod han op og tog barnet og dets moder med sig ved nattetid og drog bort fra Ægypten.

Dér blev han indtil Herodes' død, for at det skulle gå i opfyldelse, som Herren talte ved profeten, der siger: »Fra Ægypten kaldte jeg min Søn.«« (Matt. 2:7—15).

Mennesket har ingen magt til at hindre den strålende plan, som Gud har udkastet for sine børn. Mange undlader ved egenkærlighed og mangel på tro, oprigtighed og forståelse at leve op til de bud og love, som ville bringe virkelig glæde og fred i deres liv.

Den sande julens ånd er at have en levende tro. Den vil være en magt mod det onde.

Hvad julen har skabt i menneskenes hjerter og den indflydelse, den har haft på menneskets opførsel, er stærkere end alt det onde i verden.

Julen er den tid på året, hvor alle mennesker vender deres tanker mod andre. Hvor vidunderligt ville det være, hvis den samme ånd kunne leve hele året igennem.

Der findes ingen historie, som er så dramatisk og inspirerende som Jesusbarnets fødsel — en fødsel, som foregik under de ringeste forhold, men som har gjort mere for at bringe lykke, håb og sikkerhed til menneskene end noget andet, der nogensinde er sket.

Og nu, hvor verden er så fyldt med frygt og varsler, kommer denne hellige dag atter. »På jorden fred i mennesker, der har hans velbehag« var det, som denne begivenhed betød den gang, og det er hvad den betyder i dag. Fred og god vilje — hvad kunne være af større værdi for hele menneskehedens lykke?

De gaver, der blev bragt til Jesusbarnets ringe bolig, var udtryk for ydmyge folks glæde og ærbødighed. Det er denne ånd, som vi alle burde se på, på denne den skønneste dag i hele året.

Der var ikke plads i herberget til denne hellige fødsel, men der var plads i en stald! Og samtiidg med, at der findes stolte hjerter, der ikke har plads til denne Kristus, er han velkommen i de ydmyges hjerter.

Det er virkelig sørgeligt, at efter at der er gået næsten to tusind år efter Kristi fødsel, overgiver verden sig til frygt, til krige og rygter om krige. Vi finder strid og blodsudgydelse, selv på hellig jord, hvor den største af alle menneskelige begivenheder fandt sted!

Julen er en tid, hvor man giver — ikke blot gaver, men kærlighed og glæde. Glade og venlige tanker mod hinanden. Hvor man spreder julens ånd. Glemmer sig selv, men tænker på og gør noget for andre. Hvis vi ser på julen på denne måde, er vi sikre på at bringe en følelse af kærlighed til vore medmennesker ind i det nye år. Der findes ingen bedre tid end julen til at bruge sin gode vilje — god vilje mod alle mennesker.

Der er én ting, som er bedre end blot at fejre julen, og det er at holde den sande julens ånd levende hele året igennem.

Vi må glemme, hvad vi har gjort for andre, og huske, hvad andre har gjort for os. Prøv at gøre lidt mere godt hver dag, end simpel pligt kræver.

Vor tanke burde være: Vil verden være et bedre sted, fordi jeg gik denne vej? Vil vi være venlige og søde mod de gamle og syge? Vil vi søge at vinde små børns tillid og kærlighed? Vil vi være villige til at gå den ekstra mil for dem, der trænger til hjælp og forståelse?

Vi *må* tro, at kærlighed er det stærkeste i verden — stærkere end had, stærkere end misundelse, egenkærlighed og begærlighed.

Den sande julens ånd kom ind i verden, da Gud sendte sin Enbårne Søn til verden. Kristusbarnet bragte ingen pomp og pragt, ingen høje proklamationer forkyndte Hans komme — og dog har det budskab om håb, tro, forståelse, fred og kærlighed, som Han bragte, levet gennem århundreder. Intet menneske har nogensinde været i stand til at forandre eller udviske dette for de menneskers hjerter, som elsker Ham og prøver at gå i Hans fodspor.

Der er mange, der overholder den sande julens ånd den ene dag. Hvor vidunderligt ville det være, hvis vi ville overholde julens ånd hver eneste dag året igennem. Så ville vi virkelig have »Fred på jorden«, og der ville være »God vilje mellem mennesker.«

Mary G. Sorensen.

Julehilsen FRA AMERIKA

Kære søskende og venner!

Vi sender vore bedste og kærligste hilsner til Dem alle i det kære Danmark. Må De alle få en dejlig jul. Må De nyde et godt helbreds velsignelser, og må De have styrke, glæde, lykke og tilfredshed. Når året nærmer sig sin slutning, må De da føle, at De virkelig har udrettet noget i det forløbne år. Må De fremfor noget andet værdsætte Deres vidnesbyrd om sandheden af det gengivne evangelium.

Må De få en god jul sammen med familie og venner. Vi føler i år meget stærkt savnet af en vidunderlig ægtemand og fader. Hans liv har været og vil altid være en inspiration for os. Han var altid lykkeligst, når han prøvede at lære andre om det evangelium, som han elskede så meget.

Må Herren velsigne og bevare Dem alle. De bedste ønsker om en glædelig jul og et godt og velsignet nytår.

Deres hengivne
Mary G. Sorensen
David K. Sorensen

Omorganisering af distrikterne i den danske mission

Som forberedelse til den kommende organisering af STAVE i Danmark er distrikterne i missionen blevet omorganiseret, således at der fremtidig kun findes 2 distrikter, nemlig JYLLAND DISTRIKT, omfattende hele Jylland, og KØBENHAVN DISTRIKT, omfattende Fyn, Sjælland og alle de andre øer.

Ved de nylig afholdte distriktskonferencer i Århus og København blev de tidligere distriktspræsidentskaber og distriktsbestyrelser afløst, og nye præsidentskaber, bestyrelser og distriktsråd blev indsat og opretholdt.

I næste nummer af STJERNEN skal vi bringe referat af konferencerne samt komplet liste over begge distrikters præsidentskaber, distriktsråd og distriktsbestyrelser.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG, LÆRE OG PAGTER og DEN KOSTELIGE PERLE i 1 bind (sort skind med guldtryk)	kr.	42.00
MORMONS BOG	»	5,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	»	17,00
LÆRE OG PAGTER	»	6,50
BIBEL-CITATER	»	2,50
DEN KOSTELIGE PERLE	»	3,00
EN ADVARSELS RØST	»	3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	»	7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	»	9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	»	7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	»	7,50
HVEM ER MORMONERNE? (ny udgave)	»	3,00
NY SANGBOG	»	10,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	»	1,00
SLÆGTSBOG, heftet	»	7,00
SLÆGTSBOG, indbundet	»	14,50
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet $ 5,00)	»	25,00
do. halvårsabonnement (i udlandet $ 3,00)	»	13,00
(Gavekort kan fås uden ekstra betaling)		
ANETAVLER, halvcirkelformede, til 10 generationer	»	6,50
do. til arbejdsbrug	»	5,50
Mapper til genealogiske skemaer	kr.	10,00 21,00 35,00
Slægtskalenderen (i udlandet $ 1.25)	»	7,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	»	3,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

Den nye STJERNE

Som andetsteds omtalt, vil Stjernen fra 1. januar 1963 helt skifte udseende, og som følge deraf har vi desværre også måttet forhøje abonnementsprisen. Den vil fremtidig være *kr. 13,00* pr. halvår, *kr. 25,00* for et helt år, og vi beder venligst abonnenterne benytte indlagte girokort til betalingen.

Da en del abonnenter allerede har betalt den gamle pris for 1963 eller for en del af året, vil det være nødvendigt at regulere betalingen for disse abonnenter, og det bedes gjort på den måde, at der fratrækkes *kr. 1,00* for hver måned, der er betalt forud, altså hvis der f. eks. er betalt til 1. maj, fratrækkes der 4,00 for månederne januar—april, og der indsendes kr. 9,00 for 1. halvår eller kr. 21,00 for hele året. Skulle der være abonnenter, der ikke er klar over, hvornår deres abonnement udløber, bedes de skrive til os, og vi skal da oplyse dem om det.

I løssalg vil den nye STJERNE koste *kr. 2,50* pr. nummer.

Indbinding af Stjernen 1962

Stjernen for 1962 kan nu indbindes. Grundet på prisstigninger og indførelse af oms'en, har bogbinderen desværre måttet forhøje prisen på indbindingen til **kr. 12,00.** Denne pris er dog stadig billig, og forudsætter derfor, at et større antal indbindes på én gang, og derfor bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til Stjernens kontor, snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1963.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 10,00, altså ialt **kr. 22,00 i Danmark, $ 4,50 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne leveres i smuk pluviusin med ægte guldtryk, og med ryg og hjørner i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

Månedlig rapport over kredslærerarbejdet i den danske mission							
Oktober 1962	Antal familier	Antal kredse	Antal lokale kredslærere	Antal missionær-kredslærere	Antal hjem besøgt	Pct. besøgt	Pct. besøgt sidste måned
KØBENHAVN DISTRIKT							
Amager Gren	130	8	16	0	24	18 %	23 %
København Nordre Gren .	312	15	30	0	46	15 %	18 %
København Søndre Gren .	intet udført						
Nordsjælland Gren	intet udført						
Odense Gren	124	10	10	8	23	19 %	19 %
Rønne Gren	11	1	1	2	3	27 %	55 %
Slagelse Gren	ingen rapport						
Svendborg Gren	ingen rapport						
Næstved Gren	intet udført						
Roskilde Gren	20	1	0	2	8	40 %	0 %
JYLLAND DISTRIKT							
Aalborg Gren	186	8	10	6	25	13 %	0 %
Aarhus Gren	intet udført						
Esbjerg Gren	76	8	14	4	42	55 %	51 %
Fredericia Gren	22	3	6	0	11	50 %	50 %
Frederikshavn Gren	30	3	5	2	15	50 %	83 %
Herning Gren	14	4	8	0	14	100 %	100 %
Hjørring Gren	23	1	0	2	18	78 %	87 %
Horsens Gren	28	3	4	2	14	50 %	41 %
Kolding Gren	23	2	2	2	7	30 %	0 %
Randers Gren	79	9	5	4	4	6 %	0 %
Silkeborg Gren	37	3	4	2	12	32 %	0 %
Skive Gren	intet udført						
Sønderborg	13	1	1	2	3	23 %	50 %
Vejle Gren	25	1	0	2	2	8 %	0 %

DET *melkisedekske* PRÆSTEDØMME

Komiteen for »Finde og rapportere kendsgerninger«

I.

Formål nr. 6.

Fortæl dem om det: Et kvorum kan være optaget af et velformet program med broderlige og selskabelige aktiviteter, og kan alligevel samtidig synes død for nogle af sine medlemmer. Hvis et medlem er optaget af aktivt kvorumarbejde og er til stede ved alle møder, hvor begivenhederne bliver bekendtgjort, vil han blive underrettet om mange ting, men sæt nu, han er leder af grenens aronske præstedømme, en stilling, som kræver, at han skal være andre steder under det ugentlige kvorum- eller gruppemøde. Hvem fortæller ham om begivenheder eller pligter? Eller, oftere, antag, at medlemmet er en af dem, som aldrig er til stede; den mand vil ikke kunne vide noget om kvorum'ets sager.

Af disse to eksempler er det tydeligt, at et levende kvorum udmærket kunne udgive en bulletin, som *hvert* medlem skulle modtage. I de kvorums, som har fundet det værd at gøre det, bliver den som regel udgivet hver måned. Den bør indeholde fyndige, korte og klare meddelelser om kommende begivenheder, om projekter og om afgørelser, der er truffet, og som angår medlemmerne. Den bør indeholde nyheder om andre kvorum-medlemmer, specielt om dem, der er borte hjemmefra. Hvorfor ikke indbefatte adresser på missionærer og indkaldte medlemmer med opfordringer til at skrive til dem? Det vil være en fordel for kvorum'et at sætte nyheder i de lokale aviser, men det er mere fordelagtigt at offentliggøre dem i den månedlige kvorumbulletin.

Formål nr. 4.

Det månedlige brev til de fraværende medlemmer: Det behøver ikke at være langt, hvis det er ledsaget af den månedlige bulletin, som giver enkeltheder om kvorum-aktiviteter, forhåbninger og mål.

Hvis det er vigtigt, at hjemmeværende medlemmer modtager bulletinen, er det dobbelt vigtigt, at indkaldte medlemmer og missionærer, der er borte fra kvorum'et, modtager den.

II.

Ensomhed og en følelse af at være glemt er almindelig blandt kvorummedlemmer, der er i militærtjenesten. Der skal kun så lidt til at minde dem om, at vi elsker dem — bl. a. ved, at vi sender dem Kirkens officielle organ, DEN DANSKE STJERNE.

Ansvaret for at sende den til indkaldte medlemmer ligger hos komiteen for »finde og rapportere kendsgerninger«, det vil sige, at komiteen skal tage

skridt til at sørge for, at tidsskriftet bliver sendt til dem. Det er Kirkens orden, at STJERNEN sendes gratis til indkaldte medlemmer, medens de er i tjenesten, men komiteen har pligt til at sørge for at sende deres navn, militærnummer og adresse til STJERNENs kontor.

Muligvis kan de unge, der er indkaldt, få råd til at betale bladet. Men det er ikke en sag om at have råd til — det er en sag om at sætte sig i forbindelse med, række en broderskabshånd til det fraværende medlem. Det er som at sige til ham: »Vi kan ikke være personligt hos dig, men vi er hos dig i ånden, og vi sender dig denne gave for at minde dig om vor kærlighed, og som et budskab, der binder os sammen i den fælles sag om vor evige frelse.«

Misforstå ikke dette. Det vil binde jer sammen mere, end nogen af os er klar over eller kan forstå.

Til Kirkens medlemmer!

Angående udmeldelse af Folkekirken

»At opbygge Kirken« var emnet ved de konferencer, der nylig er afholdt i missionen. Denne sætning fik mig til at tænke på medlemmernes forhold til Folkekirken. Hvor mange er der, som er udmeldt af Folkekirken?

Når jeg rundt i de forskellige grene hører vidnesbyrd fra medlemmer, som siger, at de ved, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er den sande Kirke, tænker jeg uvilkårligt på, hvor mange der egentlig er meldt ud af Folkekirken.

Kære søskende, det er et alvorligt problem. Vi ønsker alle, at Kirken bliver anerkendt af Staten, men hvorledes kan vi forvente at blive anerkendt, når der er så og så mange, der stadig tilhører Folkekirken. (Nu taler jeg ikke om de kvinder, hvis mænd ikke er medlemmer, og som derfor er afskåret fra at melde sig ud).

Når dagen kommer, hvor vi vil blive anerkendt, kan vi da sige, at vi er så og så mange medlemmer, det er en af måderne at opbygge Kirken på. Der er ingen tvivl om, at det vil være en stor hjælp for Kirken. Hvad ville vi svare, hvis vi blev spurgt om, hvor mange medlemmer vi er, og vi siger så og så mange, og der så blev svaret, ja, men kirkebøgerne viser noget andet?

Kære søskende, mange har måske ikke tænkt på, at det har noget at sige, men det har det, så lad os gøre noget ved det; jeg tror, det vil opbygge Kirken meget.

Jeg beder om dette i Jesu Kristi navn. Amen.

R. Brink, Herning.

Den første jul bragte den gode viljes gave

af Irene McCullough

Dette er en historie om, hvordan det *kunne* være gået til, da hyrderne kom for at se det nyfødte Kristusbarn.

»Jeg føler, at jeg ikke længere kan holde romernes lovregler ud, Far. Hvor længe skal vi sidde unyttigt her og leve under deres dominerende magt?«

»Benjamin, min søn, vi har været under forskellige nationers lovregler i over fem hundrede år. Romerne regerer verden i dag, og at en lille håndfuld folk skulle sætte sig op imod dem nu, er helt tåbeligt — det er selvmord. Få det had ud af dit hjerte.«

»Du har sagt, at vore forfædre har prædiket i hundreder af år, at vi er et udvalgt folk, at en stor Forløser, en Frelser, ville oprejses iblandt os og frelse os for vore fjender. Hvor længe skal vi vente — tusind år endnu?« Drengens vrede stemme brød nattens stilhed.

»Vær rolig, min søn, vær rolig. Natten har mange øren. Vi må ikke bringe sorg over vort folk på grund af dine forræderiske ord. Romernes lovregler har været langt mere lemfældige end nogle af vore tidligere herrers. Vi beskyttes i vore hjem og vore byer ved deres love. Vi har frihed til at dyrke Gud, så længe vi ikke trænger os ind på Roms civile love. Dette betyder en stor del for et folk, som er omgivet af hedenske folk, som dyrker guder af sten. Kom, det er ved at blive sent, og vi har endnu noget arbejde, vi skal gøre. Morgenen kommer alt for hurtigt efter en lang dags arbejde.«

»Far, har du glemt de tunge skatter, som disse hedninger har pålagt os? Vi får ikke lov til at være med til at lave de love, som vi regeres efter. De udpeger onde mænd, som hader os, til at være vore herskere. Og disse mænd tømmer vore lommer for at fylde deres egne.«

Stadig brummende samlede Benjamin fårene og gederne sammen for natten. På en græsplet nær ved dyrene kastede han nogle tæpper, som han selv og hans fader kunne hvile på. De to hyrder svøbte sig ind i deres bløde kamelhårskapper og lagde sig ned for at sove.

Det var vanskeligt for Nathan at slappe af og falde i søvn. Han var oprevet og bekymret over sin søn Benjamin og hans voldsomme venner.

De manglede deres forældres klogskab og dømmekraft. Deres impulsive handlinger kunne bringe strenge straffe over deres folks hoveder.

Nathan, som lå fladt udstrakt på ryggen, så op mod himlen. Myriader af strålende stjerner syntes at hænge nærmere jorden end nogensinde før. Der var så fredeligt herude under stjernerne; selv de små hvide lam syntes mere tilfredse end sædvanlig. De trykkede sig alle kærligt op mod deres modres varme, trøstende kroppe.

Nathan lagde kærligt sin arm rundt om sin søn og hviskede blidt: »Benjamin, min dreng, overvind dig selv, før du prøver på at overvinde dine fjender. Kærlighed og fred kan ikke være i dit hjerte, når du er fuld af bitterhed. Gud passer stadig på Israel.«

»Hvis Han gør det, hvorfor er vi så ikke frie?«

»Måske er det, fordi vi er blevet så overlegne og selvretfærdige. I århundreder har vi afslået at lytte til profeternes stemme. Vi har vendt dem ryggen og ladet være at give agt på deres budskaber og deres advarsler. Vi har glemt at leve efter de love, som Moses gav os på Sinaibjerget, og har fulgt de hedenske folks veje.«

Benjamin, som stadig var vred, skubbede sin faders arm bort og rullede sig om på siden og faldt i søvn.

Der var ikke tale om sovn for den kloge, gamle hyrde. Han elskede sin søn højt og var syg om hjertet ved at tænke på, at han ikke ville høre efter, hvad han sagde.

I lang tid lå Nathan vågen. Pludselig hørte han lyden af fjern musik. Det lød først, som om den kom fra et fjernt land. Sangen blev mere og mere tydelig — det var det mest strålende kor, han nogensinde havde hørt. Drømte han? Han ventede et øjeblik, så satte han sig op. Sangen syntes nu at være allevegne rundt omkrnig ham.

»Benjamin! Benjamin!« råbte han. Drengen, som så brat blev vækket af sin sunde søvn, råbte: »Far, hvad er der? Er der ulve blandt fårene?«

Nathan lagde en tøvende hånd på drengens skulder: »Hør, min søn.« Deres øjne vendte sig mod himlen:

Og en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighed strålede om den, og de blev grebet af stor frygt.

Men engelen sagde til dem: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket.

Thi eder er i dag en Frelser født i *Davids by; han er Kristus, Herren!*

Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe.«

Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sagde:

»Ære være Gud i *det højeste!*
og på jorden fred
i *mennesker, der har hans velbehag!«*

Englene i de hvide flagrende kapper forsvandt langsomt bort i den stjernefyldte himmel, og det vidunderlige kor af stemmer døde bort i det fjerne.

»Fred i mennesker, der har Hans velbehag«, hviskede den venlige, gamle hyrde ærbødigt. »*Alle* mennesker, søn.«

»Ja, far«, svarede Benjamin med bøjet hoved. »Ja, *alle* mennesker ... Lad os nu gå lige til Bethlehem og se det, som skal ske, det som Herren har kundgjort for os.«
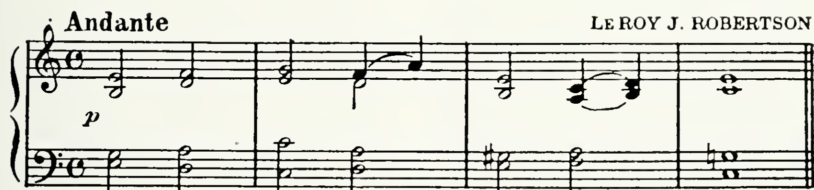
Nathan og Benjamin gik ind i stalden ved herberget, og i dyb ærbødig-

hed knælede de ned ved siden af den lave krybbe og så på det lille barn, Kristusbarnet, verdens Frelser. En rolig højtid fyldte deres bryst, en glæde, som de aldrig før havde kendt. Og Benjamin blev til sidst klar over, at kun kærlighed til hans medmennesker kunne bringe fred på jorden og god vilje blandt mennesker. *(Se Luk. 2:1—20).*

(Fra *The Instructor*)

SØNDAGSSKOLEN
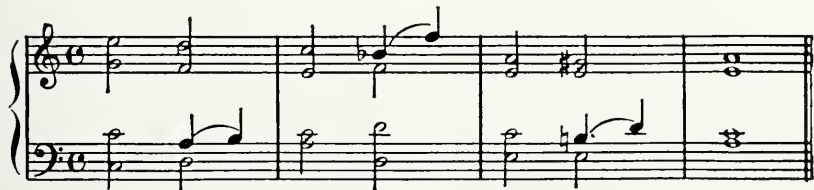

Nadververs for december:

For Senior Søndagsskolen:

»*Men Gud udløser min sjæl af dødsrigets hånd, thi han tager mig til sig.*« (Salm. 49:16).

For Junior Søndagsskolen:

»*Kom hid til mig — og jeg vil give jer hvile.*« (Matt. 11:28).

Søndagsskolesang for december:

»*O, kom, hver en trofast*«. (Nr. 171 i den blå sangbog).

KREDSLÆRERNES *budskab*

Så nærmer vi os igen julens tid. Folk på alle alderstrin glæder sig forud til denne herlige begivenhed. Forberedelserne til julen begynder flere uger i forvejen, men desværre er det sådan i mange tilfælde, at højdepunktet er nået, når gavepakkerne er lukket op, hvorefter begejstringen hurtigt forsvinder. Somme tider overskygger den materielle side fuldstændig den åndelige side af julen. Vi mener ikke, at man skal holde op med at »bytte gaver«. Vi håber, at det at give altid vil høre med til julen, men vi bør allesammen tænke over, hvad denne given symboliserer på denne årstid.

Der er alt for ofte nogle vigtige ting, der bliver overset, når vi træffer juleforberedelser. Vi bør, når vi forbereder os til igen at fejre julen, lade reflektionen over dens hensigt høre med. Julen er en tid, da vi tænker på Kristus. Han levede for os. Han døde for os. Hvorledes kan vi glemme den gæld, Han betalte for os? Vi trænger også til, at julens ånd skal følge os noget længere. Den bør strække sig over en længere periode, og vi bør bestræbe os på at indfange den i løbet af året.

I dag — næsten 2000 år efter — belyses julens ånd stadig gennem engelens budskab og den himmelske hær på den tid, da Kristus blev født. »Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har Hans velbehag!« *(Luk. 2:14)*. Nu, som dengang, har menneskene glemt Gud. Hvorledes kan man ære Ham, når man ikke tilbeder Ham? Den største befaling, Jesus gav, var denne: »... Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, med hele din sjæl og med hele dit sind.« *(Matt. 22:37)*.

En forsikring om fred i atomalderen ville være yderst beroligende. Ikke den fred, der kan opnås ved bevidstheden om, at et land har våben og militær nok til at sejre over alle fjender, men den fred, der kommer fra, at menneskers hjerter er fyldt med tro, kærlighed, tilgivelse og forståelse. Det er *den* slags fred, der opfylder Jesu anden befaling: »... Du skal elske din næste som dig selv.« *(Matt. 22:39)*. Denne indflydelse er smittende. Det ville ikke tage lang tid at få den til at omfatte hele jorden, hvis den blev praktiseret med trofasthed.

Vi trænger også til at udvikle medlidenhed. Der er sandelig mange, som er egensindige og ubetænksomme, men hvorledes kan man øve sådanne dyder som tålmodighed og godhed, hvis man ikke kommer i kontakt med disse mennesker. Der er også mange, som er hårdt prøvet. Et venligt ord og en hjælpende hånd har forandret mange menneskers livsbane. Belønningen til alle for deres gode gerninger er — uden hensyn til rang og stand — den samme: »... hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.« *(Matt. 25:40)*.

Julen burde føre med sig noget af den undren, ærefrygt og håb, som den første, begivenhedsrige aften førte med sig, og som Lukas beskrev så fyldestgørende. Gaver, familiekomsammen, mad og morskab kan alene ikke skabe den ideelle jul. »Den, som har bjerget sit liv, skal miste det; og den, som har mistet sit liv for min skyld, skal bjerge det.«

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Kom i alle ting de fattige, trængende, syge og lidende i hu«. (L. & P. 52:40).

Formål:

At beskrive den ægte kærligheds natur.

Vor store Kvindelig Hjælpeforenings organisation blev grundlagt på det guddommelige begreb: Kærlighed. Ved Kvindelig Hjælpeforenings andet møde sagde profeten Joseph Smith, at »foreningens formål er at hjælpe de fattige, de nødlidende, enken og de forældreløse . . . søstrene vil gyde olie . . . i de nødramtes sårede hjerter; de vil tørre de forældreløses tårer og glæde enkens hjerte«. *(Kirkens Historie IV:567).*

Det var denne instruktion, der var årsagen til, at Kvindelig Hjælpeforening som sit motto antog »Kærligheden ophører aldrig«.

Organisationen som sådan lever op til sine instrukser og sin arv, men er de enkelte af os kendt for vor »godhed og gavmildhed«? Er det budskab, der indeholdes i Lære og Pagter 52:40 betegnende for *os?*

Ægte kærlighed, i den form, som Herren forventer af os, må være fuldstændig uselvisk. Vi må give af os selv og af vore midler af kærlighed uden tanke på verdslig anerkendelse. Det gode, vi gør, skal vi gøre, fordi vi elsker at gøre det, og kun med henblik på andres velfærd. Jesus viste os mønsteret på sand kærlighed, da Han sagde: ». . . når du giver almisse, må du ikke lade blæse i basun foran dig . . . lad ikke din venstre hånd vide, hvad din højre gør«. *(Matt. 6:2—3).*

En af litteraturens smukke fortællinger, som levendegør oprigtig kærligheds natur, er den, som Henry Van Dyke fortæller i »The Mansion« (Bygningen«).

Det er fortællingen om John Weightman, som — ifølge sin egen forklaring — var en mand med høje principper, som selv havde kæmpet sig frem, og som indrettede sit liv efter godkendte regler. Han var rundhåndet, når det gjaldt om at give af sin rigdom til de fattige, idet han dog altid sørgede for, at man vidste, at det var ham, der var giveren, så man kunne takke ham for det. En juleaften faldt han i søvn, medens han sad og læste i skriften og netop var ved denne udtalelse: »Samler eder ikke skatte på jorden.« Han drømte, han var kommet til et fremmed land. Her var han sammen med en lille gruppe mennesker, som søgte efter deres hjem i denne celestiale by. Materialet i disse bygninger bestod af alle de gode gerninger, de forskellige havde udført på jorden, den trøst, de havde bragt, den styrke og kærlighed de havde givet de lidende etc. Alle bygningerne var forskellige i størrelse og form — alt efter hvor meget materiale, der var sendt. Til sidst kom gruppen til en lille hytte, bygget af affald og kasserede stumper fra andre bygninger. Da John Weightman fik at vide, at dette var *hans* hjem, spurgte han, hvorledes det kunne være, at man havde bygget sådant et ynkeligt, lille hus til *ham*, når han hele sit liv kun havde gjort godt. Hertil svarede den kloge dørvogter, at alle hans gode gerninger var blevet nøje rapporteret på jorden der, hvor de kunne øge hans anseelse som menneske. Han havde fået sin løn på jorden. Og så spurgte dørvog-

teren: »Ønsker du at få betaling to gange?«

At udføre vore kærlighedsgerninger uden nogen tanke på belønning eller bifaldsydelse er sandelig nøglen til ægte og effektiv gavmildhed. Ingen af os skal regne med, at vi får belønning to gange.

Vi tager desuden meget fejl, hvis vi mener, at det kun er dem, der har midler, som kan være kærlige; for man kan give sig selv helt ærligt uden nogen diskussion om, hvorvidt gaverne er store nok, eller hvori de består. Det, som betyder noget, er vor indstilling. Med vore hjerter kan vi give meget af det, vi ikke kan give med vore hænder.

Lad os i denne juletid og hele livet igennem praktisere ægte kærlighed ved at lade uegennytte, »gavmildhed, godhed og kærlighed« krone vore gerninger.

FØDSELSDAGE

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

Esbjerg:

Ejnar Nielsen, Karlsgaarde, Sig, 70 år den 1. december.

Ålborg:

Julia Jenny Augusta Jensen, 70 år den 2. december.

Anna Thomsen, 70 år den 18. december.

København Søndre Gren:

Henriette Ingeborg Andersen, Hvidovrevej 16, 60 år den 9. december.

Odense:

Annine Petrine Kristine Jantzen, 90 år den 31. december.

Bryllup i U.S.A.:

Søster *Randi Sørensen*, tidligere København, viedes den 26. oktober i Manti, Utah, til teknikumingeniør John W. Clarke. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, *B. Ronald Monk*, viedes den 16. november i Logan Templet til Alta Moe Steidley. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, *Darrel G. Gamble*, og hustru Marie, har den 18. oktober fået en datter, som har fået navnet Kathryn Marie Gamble. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.:

Tidligere missionærer i den danske mission, broder og søster *Orlando N. Anderson*, sender hilsen til alle i Danmark, som de kender, med meddelelse om, at de nu endelig efter næsten 6 års missionstid og rejsen omkring har bosat sig på følgende adresse: 146 West, 1st North, Logan, Utah, U.S.A.

DØDSFALD:

Ålborg:

Den 15. oktober døde søster *Asta Jensen Wagner*, 65 år gammel. Æret være søster Wagners minde!

København Nordre Gren:

Den 24. september døde søster *Hilda Marie Harvio*, 77 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Priorvej. Æret være søster Harvios minde!

Den 1. oktober døde broder *Poul Borggren*, 42 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Priorvej. Æret være broder Borggrens minde!

VELSIGNELSER:

Esbjerg:

14. oktober: Aage Therkild Hansen og Inger Elisabeth Tagmose Hansens søn, Poul Erik Hansen, velsignet af broder Poul Erik Buur Knudsen.

København Søndre Gren:

2. september: Svend Aage Stokholm og Sørine Kathrine Stokholms søn, Bent Stokholm, velsignet af sin fader.

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
Esbjerg: 23. september		
Søren Buur Knudsen	Lærer	Broder Verner Buur Knudsen
Haderslev: 15. oktober:		
Johan Frederik Christian Tabermann	Lærer	Ældste James E. Hansen
Sønderborg: 16. september:		
Craig LeRoys Bills	Diakon	Broder Aldon Clyde Bills
Odense: 28. oktober		
Poul Barfoed Møller	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Århus: 21. oktober:		
Holger Preben Gissel-Jensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Silkeborg: 21. oktober:		
Gudmund Bornemann Madsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Herning: 21. oktober:		
Boe Egon Emil Overgaard	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Ålborg: 1. oktober:		
Orla Jørgen Hendriksen	Lærer	Broder Frode Madsen
Frank Munk Johannesen	Diakon	Broder Finn Bloch Pedersen
8. oktober:		
Carl Gorm Kristian Vilhelm Kühnell	Præst	Broder Poul Randrup
21. oktober:		
Ejnar Kjeldsen Sørensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Mads Christian Mikkelsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
København Nordre Gren:		
21. oktober:		
Hans Frederik Jens Ludvig Juhl	Diakon	Broder Mogens W. Andersen
28. oktober:		
Mogens Wittendorff Andersen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Arne Sandahl	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Amager: 8. juli:		
Vilhelm Jens Kamper Jacobsen	Diakon	Broder Harry Petersen
København Søndre Gren:		
21. juni:		
Svend Aage Sønderby	Diakon	Missionspræsident Levi B. Thorup
2. september:		
Svend Aage Sønderby	Lærer	Broder Camillo Madsen
9. september:		
Hans Erik Haageman Andersen	Lærer	Broder Harry Hvistendahl
23. september:		
Villy Madsen	Diakon	Broder Vagn Røder
Knud Benny Nielsen	Lærer	Ældste Don Jepson
Erik Jørgen Bertram Lodberg	Diakon	Broder Bjarne Gram
Ivan Holgersen Madsen	Lærer	Broder Camillo Madsen

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
Randers: 2. oktober:		
Anna Dorthea Nielsen	Ældste Arthur R. Dowdle	Ældste James Madsen
Esbjerg: 12. oktober:		
Knud Søltoft Holmboe	Broder Arne Pedersen	Broder Arne Pedersen
Kolding: 13. oktober:		
Ove Madsen	Broder John L. Jørgensen	Broder Verner Buur Knudsen
Esther Irene Malling Madsen	Broder John L. Jørgensen	Broder Verner Buur Knudsen
Hjørring: 28. september:		
Ingrid Christensen	Ældste Gary L. Hansen	Ældste D. Bruce Evans
Greta Christiansen Larsen	Ældste D. Bruce Evans	Ældste Gary L. Hansen
København Nordre Gren:		
29. september:		
Hans Frederik Jens Ludvig Juhl	Broder Hans Billeskov Jansen	Broder Flemming Hall
20. oktober:		
Bent Giesmann Lindhardt	Broder Ejvind Nordby Larsen	Ældste James Williams
Birthe Marie Lindhardt	Ældste Roger Sorensen	Broder Ejvind Nordby Larsen
Kate Giesmann Lindhardt	Ældste James Williams	Ældste Roger Sorensen
Nordsjælland Gren:		
12. oktober:		
Birthe Aase Hansen	Ældste Paul O. Bingham	Ældste George M. Hoge
14. oktober:		
Ove Hansen	Ældste Paul O. Bingham	Ældste Dennis Read
København Søndre Gren:		
30. september:		
Bodil Dorthea Bøje Birk	Ældste Michael Malan	Ældste Michael Malan
Ulla Nielsen Birk	Ældste Michael Malan	Ældste Leo Ekins
Jan Birk	Ældste Erik Lee	Ældste Michael Malan
23. oktober:		
Meta Ingeborg Pedersen	Ældste Don C. Jepson	Ældste Robert Larsen
Amager: 27. oktober:		
Grethe Lise Mona Petersen	Ældste Ronald Eaves	Ældste Marvin W. Jensen

Missionærforflyttelser:	Fra:	Til:
20. oktober:		
Elaine Jensen	Bispebjerg	Missionskontoret
Leola Anderson	Missionskontoret	Gentofte
Francis Johnson	Hvidovre	Skanderborg
Leon Christensen	Østerbro	Missionskontoret
Lawrence Knighton	Århus	Østerbro
Bryce Christensen	Randers	Århus
Delan Memmott	Kolding	Ålborg
Howard Larsen	Ålborg	Skive
John P. Jensen	Horsens	Ålborg
Dale Anderson	Viborg	Kolding
28. oktober:		
Thomas White	Randers	Sønderborg
Clifford Goff	Bornholm	Randers
Peter C. Nelson	Sønderborg	Bornholm
Alvin Christensen	Charlottenlund	Maribo
Larry Hansen	Maribo	Charlottenlund

2. november:		
Jørgen Olesen	Haderslev	Færøerne
Leon Christensen	Missionskontoret	Haderslev
Thomas Downard	Roskilde	Missionskontoret
6. november:		
Elaine Jensen	Missionskontoret	Århus
Renee Andersen	Århus	Ålborg
Nora Del Henrie	Ålborg	Kolding
9. november:		
Walter Ekins	Glostrup	Amager
Allen H. Christensen	Kolding	Ålborg
Kenneth Tucker	Hvidovre	Frederiksberg
Michael Burton	Herning	Fåborg
Ernest P. Larsen	Ørholm	Odense
James L. Jackson	Rødovre	Vejle
Arthur E. Larsen	Frederiksberg	Rødovre
Gren Clark	Frederiksberg	Hvidovre
Dennis R. Read	Frederiksberg	Kolding
Jerry W. Sandberg	Viborg	Hvidovre
Michael O. Bischoff	Slagelse	Herning
Niel Nielsen	Hørsholm	Ålborg
Ove D. Andreasen	Århus	Viborg
Ralph Hoyal	Vejle	Århus
Arthur Dowdle	Århus	Glostrup
John C. Stutznegger	Odense	Søborg
Thayne Jensen	Hvidovre	Frederiksberg
Marvin W. Jensen	Amager	Randers
Douglas Wray	Esbjerg	Hørsholm
M. Bruce Fonnesbeck	Silkeborg	Esbjerg
Stewart Christensen	Fåborg	Frederiksberg
Roger Rasmussen	Hvidovre	Roskilde
Lee G. Jensen	Færøerne	Roskilde
Gary Ross Olsen	Søborg	Ørholm

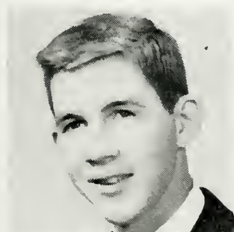
MISSIONÆRANKOMSTER:

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 6. november ankommet til den danske mission:

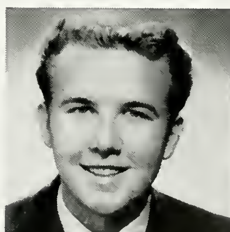
Steven Noall Streeper fra Pocatello, Idaho, beskikket til at arbejde i Silkeborg.

Grant Gundestrup fra Napa, California, beskikket til at arbejde i Hvidovre.

Samme dag er *Hans Nielsen*, Århus, blevet kaldet som missionær og beskikket til at arbejde i Slagelse.

Steven N. Streeper

Grant Gundestrup

Hans Nielsen

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

1. november: *Paul C. Hale* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Roskilde.

6. november: *Thomas Downard* fra Moab, Utah, efter sidst at have arbejdet i Roskilde.

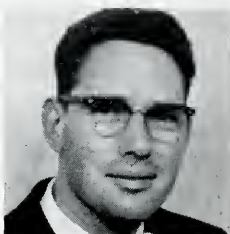
7. november: *Kay Een* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Kolding.

10. november: *Donald Fordham* fra Pleasant Grove, Utah, efter sidst at have arbejdet som 2. rådgiver i missionspræsidentskabet.

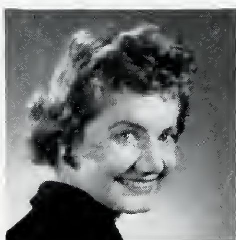
17. november: *Norine Brown* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

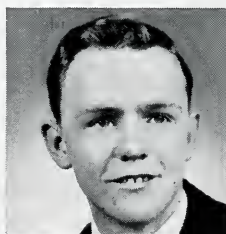
Paul C. Hale

Thomas Downard

Kay Een

Donald Fordham

Norine Brown

VIGTIGT!

Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i et bestemt nummer af STJERNEN, skal fremtidig indsendes *inden den 1. i den foregående måned*, og bedes sendt *direkte* til STJERNENs kontor, *ikke* sammen med *rapporter* el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend *ikke* originalfilm, men kun *aftryk*, og skriv bag på *hvert* enkelt billede *grenens* navn, *dato* og hvad billedet forestiller.